

‘Gezond ondernemen’

Het thema van deze uitgave spreekt mij aan. Ik heb in mijn persoonlijke leven meer dan eens ervaren hoe belangrijk gezondheid is. Als ondernemer weet ik dat gezondheid een voorwaarde is om optimaal te kunnen functioneren. Dat geldt ook voor mijn medewerkers. De mens achter de werknemer is heel belangrijk. Een ondernemer onder stress kan verkeerde beslissingen nemen; een werknemer met spanningen zal zijn of haar taken minder goed kunnen uitoefenen. Ondanks dat gezondheid niet in geld kan worden uitgedrukt, is het wel degelijk iets waar we belang bij hebben.

‘Een gezonde geest in een gezond lichaam’ is een bekende slogan. De combinatie van beiden is helaas een luxe die niet voor iedereen is weggelegd. Met de aangekondigde veranderingen in de zorgtaken van de overheid en de komst van de nieuwe participatiewet worden ondernemers veelvuldig geconfronteerd met verzoeken om mensen met een beperking aan werk te helpen. Dat gaat zowel om beschutte banen (werken in een beschermde omgeving waarin vanwege de beperking extra aanpassingen en begeleiding nodig zijn) als om niet-beschutte banen (regulier werk voor mensen met een arbeidsbeperking). Dit lijkt misschien een ontwikkeling die lijnrecht ingaat tegen mijn pleidooi voor een zo gezond mogelijk personeelsbestand. Merkwaardig genoeg ervaar ik dit echter niet zo.

Onze maatschappij telt helaas veel mensen die, vaak om redenen die buiten hun macht liggen, niet volwaardig deelnemen aan het arbeidsproces. Ondernemers hebben in mijn ogen ook een maatschappelijke taak om te helpen, zodat deze mensen niet buitengesloten worden. Daarom heb ik veel mensen met een beperking in dienst. Het begon ooit met twee werknemers in de Retourette bij mijn Albert Heijn-vestiging in Nijkerk. Inmiddels zijn er in mijn totale concern zo’n twintig mensen. Ik denk dat ik daarom momenteel veelvuldig benaderd word door allerlei instanties en werkvoorzieningschappen om hierover bijvoorbeeld lezingen te houden.

Ik ga nog niet zo heel vaak in op deze uitnodigingen. Niet omdat ik geen warm pleitbezorger wil zijn voor de goede zaak. Integendeel! Mij ontbreekt hiervoor simpelweg de tijd, druk als ik ben met mijn reguliere werkzaamheden en nevenactiviteiten. Daarom benut ik in deze column de kans om medeondernemers op te roepen ook creatief na te denken over hoe zij banen kunnen scheppen voor deze groep mensen.

Werkgevers moeten niet bang zijn voor wat ‘maatschappelijk ondernemen’ wordt genoemd. In vrijwel elk bedrijf zijn er met een beetje creativiteit wel klussen te bedenken die uitgevoerd kunnen worden door mensen met een lichamelijke – of geestelijke beperking. Soms vraagt het op bepaalde punten wat meer aandacht en begeleiding, maar ik kan u verzekeren: het werkt uitstekend. Te zien met hoeveel plezier zij naar hun werk komen, hun taak uitvoeren en zich thuis voelen bij de groep ‘gezonde’ collega’s in het bedrijf kan mij gewoon blij maken. Dat is mooi, want een blij baas zit beter in zijn vel en dat heeft ook een positieve uitstraling op zijn eigen gezondheid. Kortom, een win-winsituatie.

‘Maatschappelijk ondernemen’ kun je in dit verband dus ook vertalen met ‘gezond ondernemen’. En gezond zijn, blijven of worden: dat willen we toch allemaal?

Gerard van den Tweel

Algemeen directeur Van den Tweel Groep te Nijkerk

www.vandentweelgroep.nl

Reageren kan via: liesbeth.hop@vandentweelgroep.nl

**GEZONDHEID IS NIET
TE KOOP. HET IS GEEN
PRODUCT DAT IK IN
MIJN WINKEL KAN
AANBIEDEN OF DAT
VIA INTERNET BE-
STELD KAN WORDEN.
GEZONDHEID IS IETS
WAARVAN DE WAAR-
DE NIET IN GELD KAN
WORDEN UITGEDRUKT.**